

Подих свободи

Стан волі – це стан без докорів сумління

Осадчук Андрій

СВОБОДА

Зачекай, покинь, не плач,
Відчуй усе, це все, що було потрібно, закривай.
Ти ще повернешся, ти ще побачиш, віднайнеш.

Сніг білий, бо холодний,
Ти смілива, бо вільна,
Не бійся, бо ти – людина.

Стан волі – це стан без бажань, без докорів сумління,
Це стан упевненості, який нічого не потребує, окрім спокою,
Це коли ні від кого не залежиш, бо все з тобою і все у тобі.

Хотів би я нічого не хотіти, вдовольнитись лишень своєю волею,
Своїм бажанням жити і пошуком свободи,
Упевненість-стіною все вирішувати і ні за чим не шкодувати,
Нікого не шукати, крім тебе, Царство небесне відчувати і примножувати.

Але чомусь, як тільки про когось згадаю, серце огортається смутком...
Думки бентежаться, думи нагортаються, як мартини в морі хвилюються, бурю
відчувають.
Не хочу нічого бачити-бажати, волі святої де мені в и г л я д ати?
Все відлітай, все завмирай, коли тебе відчуваю, Свободо!

З тобою добре, спокійно, розважливо, споглядати сумирно хочеться тут!
Не спати, не споживати щось, а працювати лишень, працювати у тобі.
О спокою, о надіє, о доле Божа, я ж просто людина,
Я так насправді багато бажаю, що аж завмираю.